KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.7.2009
KOM(2009) 364 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie VAT"), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatku od wartości dodanej (VAT) lub celem zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 19 grudnia 2008 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami") zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy w sprawie VAT. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy w sprawie VAT pismem z dnia 3 czerwca 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 9 czerwca 2009 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Zgodnie z art. 168 dyrektywy w sprawie podatku VAT podatnik jest uprawniony do odliczenia VAT nałożonego na towary lub usługi nabyte na potrzeby jego opodatkowanych transakcji. Środek stanowiący odstępstwo, w odniesieniu do którego Niemcy wystąpiły o przedłużenie stosowania, całkowicie wyłącza z prawa do odliczenia podatek VAT nałożony na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90% do celów prywatnych podatnika lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa przez podatnika.

Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo został początkowo przyznany decyzją Rady 2000/186/WE z dnia 28 lutego 2000 r. (Dz.U. L 59 z 4.3.2000, s. 12) na okres do dnia 31 grudnia 2002 r., a następnie jego zastosowanie zostało przedłużone decyzją Rady 2003/354/WE z dnia 13 maja 2003 r. (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 47) do dnia 30 czerwca 2004 r. oraz ponownie decyzją Rady 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r. (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33) do dnia 31 grudnia 2009 r.

Komisja stwierdziła już w swoim wniosku poprzedzającym decyzję 2000/186/WE [COM(1999) 690 wersja ostateczna], że uważa przedmiotowy środek za zgodny z art. 27 szóstej dyrektywy VAT 77/388/EWG (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1), który został zastąpiony, bez wprowadzania żadnych istotnych zmian, przez art. 395 dyrektywy w sprawie VAT. W szczególności Komisja uznała, że odstępstwo jest uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru podatku VAT w przypadkach, w których jednocześnie odstępstwo takie jedynie w nieznacznym stopniu wpływa na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji. Biorąc pod uwagę, że sytuacja oraz stan faktyczny, które uzasadniały początkowe odstępstwo, nadal mają miejsce, należy przyznać przedmiotowe odstępstwo. Należy jednak ograniczyć okres obowiązywania przedłużenia, tak by przed rozważeniem ewentualnego nowego

wniosku o przedłużenie i na podstawie właściwych informacji dostarczonych przez Niemcy umożliwić ocenę tego, czy okoliczności uzasadniające derogację tymczasem nie uległy zmianie. W związku z tym okres obowiązywania odstępstwa powinien zakończyć się w dniu 31 grudnia 2012 r.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Decyzja Rady z dnia 19 listopada 2004 r. upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33).

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy.

KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Wniosek w sprawie decyzji ma na celu uproszczenie procedury poboru podatku VAT w odniesieniu do towarów i usług, które w bardzo dużym zakresie są wykorzystywane do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, a zatem jego potencjalne skutki są pozytywne.

Jednakże w każdym przypadku wpływ będzie ograniczony ze względu na wąski zakres odstępstwa i ograniczony czas jego stosowania.

ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Upoważnienie Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od dyrektywy w sprawie VAT w odniesieniu do całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia w przypadku towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Podstawa prawna:

Artykuł 395 dyrektywy w sprawie VAT.

Zasada pomocniczości

Zgodnie z art. 395 dyrektywy w sprawie VAT państwo członkowskie pragnące

wprowadzić środek stanowiący odstępstwo od wspomnianej dyrektywy musi otrzymać upoważnienie Rady w postaci decyzji Rady. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, szczególny środek jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Wybór instrumentów

Zgodnie z art. 395 dyrektywy w sprawie VAT odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu upoważnienia Rady, stanowiącej jednogłośnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest najbardziej właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

INFORMACJE DODATKOWE

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 19 grudnia 2008 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami") zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo do odliczenia, który to środek został uprzednio przyznany decyzją Rady 2004/817/WE[2] na mocy obowiązującej wówczas szóstej dyrektywy 77/388/EWG[3].

(2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 3 czerwca 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Niemcy. Pismem z dnia 9 czerwca 2009 r. Komisja zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.

(3) Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo ma na celu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, w przypadku gdy te towary i usługi wykorzystywane są w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

(4) Przedmiotowy środek stanowi odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawiającego ogólną zasadę prawa do odliczenia i ma na celu uproszczenie poboru VAT. Jedynie w nieznacznym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji.

(5) Stan prawny i faktyczny uzasadniający obecne zastosowanie przedmiotowego środka upraszczającego nie zmienił się i zachodzi w dalszym ciągu. W związku z tym

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
[2] Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33.
[3] Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1.

Niemcy powinny uzyskać upoważnienie do stosowania środka upraszczającego w kolejnym okresie, który powinien jednak zostać ograniczony do dnia 31 grudnia 2012 r. w celu umożliwienia oceny środka.

(6) Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Wspólnoty z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, w przypadku gdy te towary i usługi wykorzystywane są w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja obowiązuje do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący